„Ову ћу заставу засигурно предати човеку који воли Аллаха и Његовог Посланика. С његовим рукама ће Узвишени Аллах, дати победу.“

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао на дан Хајбера: „Ову ћу заставу засигурно предати човеку који воли Аллаха и Његовог Посланика. С његовим рукама ће Узвишени Аллах, дати победу.“ Омер, Аллах био задовољан њиме, вели: ‘Нисам пожелео бити предводник до тада. Стао сам очекујући да ме позове и да мени преда заставу’. Аллахов Посланик позва Алију, сина Ебу Талибова, па му предаде заставу и рече: ‘Иди и не осврћи се, док ти Аллах не дадне победу.’ Алија је кренуо мало, а затим не обазирући се, узвикну: ‘Аллахов Посланиче, докле ћу се се борити против непријатеља.’ Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му тада рече: ‘Бори се против њих све дотле док не посведоче да нема другог бога осим Аллаха и да је Мухаммед Његов Посланик, па када то учине, онда ти је забрањена њихова крв и иметак, осим када то буде обавезно, а рачун ће полагати пред Аллахом.’“

[صحيح] [رواه مسلم]

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавестио је асхабе о скорој победи муслимана над Јеврејима из Хајбера, града близу Медине. Говорио им је да ће та победа бити остварена већ следећег дана, преко човека којем ће Посланик дати заставу, односно бајрак као симбол и знак војске. Тај човек има особину да воли Аллаха и Његовог Посланика, а такође и Аллах и Његов Посланик воле њега. Омер бин Хаттаб, Аллах био задовољан њиме, споменуо је да никада није желео вођство, нити му је био то циљ, осим тог дана, у нади да ће постићи оно што је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао о љубави Аллаха и Његовог Посланика. Омер је тада испружио своје тело (подигао се) како би га Посланик приметио, надајући се да ће бити позван и да ће баш он добити тај бајрак. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, позвао је Алију ибн Еби Талиба, Аллах био задовољан њиме, и дао му заставу, наредивши му да поведе војску. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му је такође наредио да не одустаје од борбе нити се повлачи, било због одмора, прекида или примирја, све док му Узвишени Аллах не подари победу и освајање тих тврђава. Алија, Аллах био задовољан њиме, кренуо је са војском, а затим се зауставио, но није се окренуо како не би прекршио наређење Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Тада је подигао глас и упитао: „О Аллахов Посланиче, због чега и докле да се борим против ових људи?“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одговорио му је: „Бори се против њих док не посведоче да нема истинског бога осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов Посланик. Ако се одазову и прихвате ислам, њихове животе и иметке заштитили су од тебе, и забрањено ти је

нанети им штету, осим у случају да почине злочин или прекршај за који заслужују казну по исламским прописима. Њихов обрачун је код Аллаха.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/4958